

Zamyšlení k tajemství růžence k TMM

Obsah

Obsah	1
Radostný růženec	1
Bolestný růženec	2
Slavný růženec	4
Růženec světla	5

Radostný růženec

1. Ježíš, kterého jsi z Ducha svatého počala - Mariino "staň se"

Maria je povolána k tomu, aby se stala Matkou samotného Boha. I my jsme v našich životech povolání, abychom se stávali mladým lidem jejich otci, matkami, prarodiči, vychovateli či prostě staršími přáteli. Možná míváme obavy, jak to zvládneme a necítíme se být připravení. Maria nám zde může být vzorem - klade otázky ve věcech, kterým nerozumí, ale zároveň je schopná říct "Ať se mi stane podle tvého slova". Důvěřuje slovům anděla, který jí říká, že u Boha není nic nemožného. Zkusme prožívat více radosti z našich dětí a Boha, který nám je dal, než nedůvěru v sebe sama.

2. Ježíš, s kterým jsi Alžbětu navštívila - sdílené požehnání

Marie a Alžběta, obě jsou těhotné, obě prožívají těžkosti těhotenství. A přece se obě radují ze svého údělu a mají radost i jedna z druhé. Pro Alžbětu bylo v jejím věku dítě nesmírným požehnáním a Maria sama velebí Boha, *neboť veliké věci jí učinil ten, který je mocný*. Ten, který je mocný, činí veliké věci i nám spolu s našimi dětmi. Nesejde na tom, kdo kolik má titulů, jak prestižní má práci anebo kolik vydělává peněz. Jaký život určuje to, kolik lásky v životě pocítili. Dítě s rozsáhlým postižením, které se nemusí dožít mnoha dekad, ale zároveň je velmi milované, může mít krásnější život než kdejaký milionář. Milujete své děti? A pokud ano, cítí to? Ví, jakým požehnáním pro vás jsou?

3. Ježíš, kterého jsi v Betlémě porodila - blahoslavení chudí v duchu...

Josef a Maria jsou v situaci, kdy pro ně nikde nebylo místo a proto je malý Ježíš položen do jeslí. Rodina zažívala pravou chudobu. Člověk si v podobných chvílích uvědomí, že nemá nic a také jak velice je závislý na Bohu. Na tomto světě jim nepatří nic a musí se vydat do náruče Boží. A přece... Uprostřed všech těch těžkostí spojených s porodem, s nemožností najít lepší úkryt pro děťátko a jeho maminku a s pronásledováním mladé rodiny, která musí utéct až do Egypta, září moment narození Ježíška. Nejde o zapomenutí na těžkosti, ale o to, že pravá radost a štěstí může být doopravdy přítomná i uprostřed utrpení.

4. Ježíš, kterého jsi v chrámě obětovala

Maria jde a svého syna zasvěcuje Bohu. I my ve křtu naše děti zasvěcujeme Bohu. Je to radostná a zároveň tajemná chvíle. Simeon vidí Ježíška a konečně tak může odejít v pokoji, protože viděl Mesiáše tak, jak mu přislíbil Duch svatý. Těžko si představit Simeonovu radost z příchodu Boha, který doopravdy plní své přísliby. Tajemná chvíle to musí být pro rodiče Ježíše - Simeon Marii říká, že její vlastní duši pronikne meč. Neví, co to znamená a nezbývá jí dít dál a zas a znovu říkat Bohu ano. Ani my nevíme, proč naše dítě trpí... Kolikrát pronikl naší duší meč, když jsme viděli naše děti trpět. A přece se mohou stát obrovským požehnáním, tak jako se malý Ježíš stal radostí pro Simeona. Zasvěcení Bohu naše děti nezbaví utrpení, ale může jim pomoci k opravdové radosti.

5. Ježíš, kterého jsi v chrámě našla - Maria své dítě našla zde na zemi i na nebi...

Maria nemůže malého Ježíše najít. Ztratil se. Mnozí rodiče i prarodiče tuto hrůzu důvěrně znají. Nakonec ho přeci jen nachází a to tam, kde se nám to vlastně jeví jako naprosto samozřejmé - *v domě jeho Otce*. I my zažíváme někdy strach z toho, že naše děti se nám ztratí, že je nechápeme, proč jdou tou či onou cestou anebo z toho, že sešli z cesty, která je nám naším nejhlubším přesvědčením. Ale stejně jako svatá Monika se modlila za svatého Augustina a Panna Maria hledala neúnavně svého malého Ježíška, tak i my nesmíme nikdy přestat naše děti hledat, modlit se za ně a dávat jim pociťovat naši lásku, abychom se jednou mohli společně radovat tam, kde se octl dvanáctiletý Ježíš - *to je v domě našeho Otce*.

Bolestný růženec

1. Ježíš, který se pro nás krví potil – úzkosti Krista, úzkosti mladých

Mnoho mladých dnes prožívá úzkosti, deprese, odmítání a nepochopení. Důvodů může být mnoho – neustálé srovnávání se s druhými, domácí násilí, rozvod rodičů, zneužívání, ponižující jednání autorit. Ve svých křížích hledají oporu u rodičů, učitelů, kněží, ale místo přijetí a pomoci se setkávají s přezíravými komentáři, odsuzováním a zákonickým myšlením.

Naši mladí se nachází v podobné situaci jako sám Ježíš: mladí lidé, stejně jako Ježíš, nás žádají o to, abychom s nimi zůstali a bděli, zatímco my, stejně jako učedníci, usínáme a nejsme ani schopni být po jejich boku. Tvrdíme s jistotou, stejně jako Petr, že nikdy nezahlásíme, a přitom zrazujeme nám ty nejbližší a zároveň nejzranitelnější, kteří se potí krví a zůstávají sami jako náš Pán.

2. Ježíš, který byl pro nás bičován – Nedůvěra v Krista, nedůvěra v mladé

Pilát se ptá davu, co má dělat s Ježíšem, kterého nazývá králem. Lidé ho ale nechtějí jako Mesiáše přijmout, protože není podle jejich představ. Chtěli politického osvoboditele, krále, který by vyhnal Římany. A dostali Boha, který se stal člověkem a šel za ně na smrt. Nedokázali se zbavit své představy, odmítli Bohu věřit a důvěřovat jeho poslání, a proto raději dali Boha zbičovat a zabít.

I my máme představu o tom, jací by dnešní mladí lidé měli být. Často se ovšem potýkáme s realitou a velmi nás to znepokojuje. Nutíme jim naše vlastní nesplněné sny, cíle a životní povolání. Ten by měl jít do řehole, jiný do semináře, další do manželství, někdo má být svobodný laik. To všechno jsou ale povolání od Boha a neurčujeme je my. A tak tedy mladé vystavujeme výsledku a výčitkám, které nejsou nic jiného než slovní bičování, které zraňuje srdce. Proč?

3. Ježíš, který byl pro nás trním korunován - Hle člověk!

Poté, co Ježíš vyšel s trnovou korunou na hlavě před lid, říká Pilát lidem: "Hle, člověk!" Ježíš je zbičován, poplivaný, vysmíváný a odmítnutý. Je symbolem všech, kteří trpí stejným způsobem jako on.

I o našich dětech a mladých lidech říká Písmo "Hle, člověk!" Možná jsou naši mladí zcela šťastní a žijí prakticky bez problémů, možná ale nikoliv. Často to nemusí být vůbec naše chyba. Jejich utrpení může být skryté a i když vyjde najevo, tak zjistíme, že jim nedovedeme pomoci. Vidíme před sebou naše blízké v celém jejich zápase a nezbyvá nám než je svěřit v modlitbě tomu, kdo nesl mučednickou korunu jako první.

4. Ježíš, který pro nás nesl těžký kříž

Pán při nošení Kříže říká: "Dcery jeruzalémské, neplačte nade mnou, ale nad sebou a nad svými dětmi." Pán neodmítá jejich slzy a soucit, ale ukazuje na něco jiného. I my prožíváme lítost nad druhými – může to být nad Ježíšovým utrpením, jindy zase když vidíme trpět jiného člověka. Ale zasáhlo nás to doopravdy, anebo to byly jen chvilkové emoce? Změnilo se naše smýšlení, anebo na druhý den pokračujeme v zajatých kolejích? Ježíš plní Boží vůli, i když je to plné bolesti a hořkosti.

Nezaslouží si ale spíše slzy ti z nás, které evangelium stále nezasáhlo? Pokud víru žijeme jen ze zvyku a bez opravdového vztahu, můžeme se vůbec divit, že toto mladí lidé nechtějí následovat? Plakat bychom měli nad sebou, že Boha v našem životě uzavíráme do kostela a že na nás Duch svatý nejde poznat. Naše kříže nést nechceme, a když je přece jen neseme, tak reptáme. Copak nechceme být pokorní a svatí? Proč se tedy divíme, že mladí lidé nechtějí být křesťané?

5. Ježíš, který byl pro nás ukřižován

Ježíš visí na kříži. Je přibit tak, že každý pohyb mu působí nesnesitelnou bolest. Pokaždé, když se nadechne, tak tlačí na hřeby ve svých rukou a když vydechne, tak je na nich zavěšen. Hřeby mu trhají maso, ramena má vykloubená a dusí se. V těchto momentech smrtelné agónie přijímá lotra po pravici, dává svému uředníku (a nám) svou matku a svým vrahům odpouští. Podobně mladí lidé jsou ukřižováni ve svých denních situacích. Samota a opuštěnost, zneužívání, deprese, nenaplněné vztahy, rozvrácené rodiny a po dlouhých letech přibližující se válka... To všechno jsou situace, kterými jsou naše děti a mladí přibíjeni na kříž.

Ježíš v posledních momentech říká slovo, které svatá Matce Tereze změnilo život: "Žízňím!" Ve své meditaci ho Matka Tereza nevnímá jen jako žízeň po vodě, ale žízeň po nás všech. Žízeň Boha, který miluje všechny a který se pro nás nechal přibít na

kříž. Žizní obzvláště po mladých lidech, kteří jsou tímto světem zmučení, opuštění a nepochopení jako on a dává nám tak za úkol je k němu přivést. Ale nezapomínejme na to, že to lze udělat jen tak, jako to dělal sám Kristus - s láskou, dobrotou a trpělivostí. Modleme se tedy za to, abychom dokázali být našim mladým přátelům svatými průvodci: rodiči, prarodiči, pedagogy, kněžími.

Slavný růženec

1. Ježíš, který z mrtvých vstal - "Horlivost mně šírá..." (žalm 119:139)

Ježíš Kristus vstal z mrtvých. Pro mnohé to zní až příliš dobře, na to, aby to byla pravda. Vždyť je to absurdita! Jenomže je to přesně ta absurdita, která vlévá ženám, které navštívily Ježíšův hrob, *rozechvění a nesmírnou radost (Mt 28:8)*. Okamžitě to šly oznámit učedníkům - samou radostí se chvěly a vedlo je to k tomu, aby svědčili o Tom, o kterém později učedníci řeknou: „*Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval smysl Písma?*“ Pokud z nás mladí lidé necítí žhnoucí radost z Ježíšova evangelia, proč se tedy tolik snažíme mladým věnovat ve společenstvích, při katechezích a během příprav na biřmování? Modleme se za to, aby nám také hořela srdce radostí a nadšením pro Ježíše Krista.

2. Ježíš, který na nebe vstoupil - Ježíš se vrací do domu svého Otce

Ježíš vystupuje do nebe potom, co tu na zemi vydal svědectví sám o sobě. Mučedníci, kteří svou smrtí svědčili o Ježíši Kristu, neumírali z pýchy nebo ješitnosti, ale kvůli Lásce, která začala tady na zemi a na nebi už nikdy neskončí. Blahoslavený Šimon Hwang Il-Gwang, korejský mučedník a velice chudý člověk, který byl kvůli své chudobě často pohrdán, byl prvními korejskými křesťany vřele přijat a milován. Šimona to šokovalo, dojalo a to tak, že řekl: „*Existují dvě nebe. Jedním je naše společenství a to druhé je v životě věčném.*“ Vytváříme pro naše mladé dostatečně milující komunitu, aby se na nebe těšili stejně jako blahoslavený Šimon?

3. Ježíš, který Ducha svatého seslal - "Biřmování je darem Ducha, ne posledním pomazáním." (papež František)

Při křtu a pak zvláště během svátosti biřmování dostáváme Ducha svatého a můžeme si tak díky němu vyprositi všechny možné dary. Stejně jako první učedníci mohli někteří umět kázat, jiní učit, další mají dar jazyků, jiní dar trpělivost s lidmi kolem sebe. Kdy jsme se stali natolik nadutými, že jsme ze svátosti darování Ducha svatého udělali pouhý zvyk? Či dokonce proč v některých farnostech přistupují mladí ke svátosti biřmování bez svého vlastního rozhodnutí? Kvůli veřejnému mínění, či odměně od příbuzných? To je naše motivace k přijetí Ducha svatého? V takovém případě je svátost biřmování opravdu "posledním pomazáním", protože často vyústí v distancování se od Boha a církve.

4. Ježíš, který tě, Panno, do nebe vzal - Navždy spolu

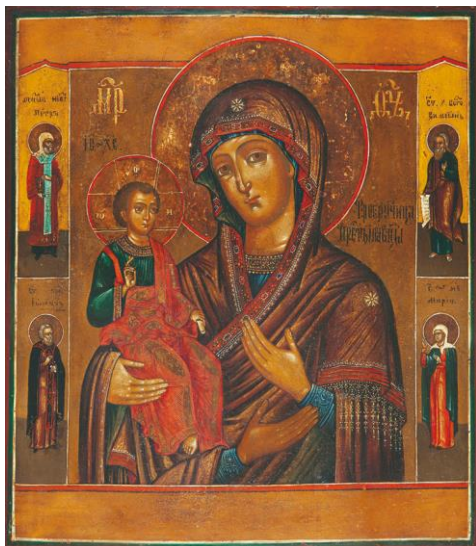
Pouto mezi Marií a Ježíšem nebylo nikdy zprerušeno. Jako Církev věříme, že to byl sám Ježíš, který Pannu Marii vzal na nebesa a to nejen z vůle Boží, která chce spasit

všechny lidi, ale také ze své *lidské* vůle. Je pravým Bohem a pravým člověkem a jako syn své matky ji chce mít vždycky vedle sebe. Když svatému Janu Boscovi zemřela jeho maminka Markéta, žena svatého života, tak ji don Bosco viděl ve snu na blažené věčnosti a když odcházela tak mu řekla “Očekávám tě, protože my dva musíme být vždycky spolu.” Je třeba, abychom se mnoho modlili, pracovali a obětovali, protože my a naše děti musíme být s Bohem navždy spolu.

5. Ježíš, který tě v nebi korunoval - *Maria, matka mladých*.

Maria je korunována královna, přímělkyně a Matka všech lidí tady na zemi. V italském Turíně je Sermig, misionářská komunita mladých pro mladé, která se snaží pomáhat lidem na okraji. Tato komunita si za svou patronku zvolila právě Pannu Marii, kterou nazývají *Matkou mladých*. Její ikona v Turíně má tři ruce - jednou objímá malého Krista a dále má ještě dvě, protože na obejmutí všech mladých, kteří se cítí unavení a ztracení, jedna ruka nestačí.

Tato královna a Matka nám není nepřístupná, zavřená někde v královském paláci, ale je to právě ta, která má náruč otevřenou a kdo jí v růženci svěří sebe i jiné, nebude zklamaný. Ne nadarmo blahoslavený Bartolo Longo růženec nazval *básní o vykoupení člověka*. I kdybychom plody této *básně* viděli až na věčnosti, nepřestávejme a vytrvale provázejme naše děti modlitbou a srdečnou, důvěrnou láskou.

Maria, Madre dei giovani, prega per noi!

Růženec světla

- Ježíš, který byl pokřtěn v Jordánu
- Ježíš, který zjevil v Káně svou božskou moc
- Ježíš, který hlásal Boží království a vyzýval k pokání
- Ježíš, který na hoře proměnění zjevil svou slávu
- Ježíš, který ustanovil Eucharistii